

[Gert Petersen.]

sagde til hr. Frode Jakobsen, at det af mig fremsatte dagsordensforslag byggede på et forkert papir. Det byggede på det papir, som hr. Frode Jakobsen læste op fra. Hr. Finn Christensen sagde: det er dagsordensforslaget, som forvrænger papiret. Må jeg gøre hr. Finn Christensen opmærksom på, at jeg læste op af den resolution i mit indlæg; jeg læste den resolution op, som der var delafstemning om. Hr. K. Helveg Petersen forlangte en sætning taget ud, og hr. Poul Dalsager stemte også for at få taget den ud ved denne delafstemning, men hr. Finn Christensen stemte for at bevare den. Så kan man godt kalde det en teknisk petitesse, men jeg synes, det er lidt ejendommeligt at omgås med sine afstemninger på den måde og opfatte dem som tekniske petitesser, når det drejer sig om sådanne spørgsmål.

Formanden: Hr. Overgaard Nielsen har ordet for en kort bemærkning, og så går vi over til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Overgaard Nielsen: Jeg er glad for, at hr. Finn Christensen i anden omgang erklærede, at den tekst, hr. Frode Jakobsen citerede, var korrekt. Dermed falder korrektionen af mig til jorden, for det var præcis den tekst, jeg citerede.

Auken: Der er én ting, der har slået mig i de seneste måneders markedsdebat, nemlig den manglende interesse fra befolkningens side vedrørende de konkrete EF-problemer, og at dømme efter denne debat, har vi i hvert fald her ét punkt, hvor folketetinget ganske godt afspejler de følelser, der findes i folket. Hvad skyldes denne passivitet? Er det en reaktion oven på den intensive debat op til den 2. oktober? Er det EF-problemerne, der simpelt hen er for tekniske, komplicerede og uoverskuelige? Er det mangel på information? Er det, fordi vi måske nok alle var for tilbøjelige til i den debat, jeg talte om før, at overdimensionere EF's faktiske betydning på kort sigt for menneskers almindelige levevilkår? Hvad årsagen til denne passivering end kan være, så ligger der en fundamental fare, såfremt offentligheden og de demokratiske

kræfter helt mister interessen for, hvad der foregår i fællesmarkedet. Der påhviler os alle et ansvar for at følge med i udviklingen og tage vort politiske bestik.

Én ting er særlig vigtig: at vi allerede nu engagerer os i en dybtgående debat her i folketetinget og ude omkring i landet om vore kortsigtede og langsigtede målsætninger i EF-samarbejdet. Medmindre de politiske retningslinjer trækkes klart op, risikerer vi let, at medlemskabet af De europæiske Fællesskaber kommer til at fungere som en generel bemyndigelse til for embedsmænd og erhvervsrepræsentanter at føre samfundspolitik hen over hovedet på de normale, demokratiske mekanismer. Derfor er det positivt, når udenrigsøkonomiministeren i sin fyldige redegørelse til folketetinget lægger op til en sådan dybtgående demokratisk debat om vort mål for samarbejdet i Europa.

I denne debat vil det gamle skel i markedspolitikken mellem tilhængere og modstandere ikke være det bedste udgangspunkt. I markedspolitikken må meningene brydes efter de normale politiske skillelinjer, så viften af progressive, reaktionære og moderate standpunkter folder sig ud over vor EF-politik på normal måde. Mønsteret må nødvendigvis udvikle sig sådan, at alene højrefløjen i dansk politik går aktivt ind i at opstille og formulere samarbejdsmålene, hvorefter venstrefløjen sætter sig uden for indflydelse gennem ufrugtbar negativitet. Ligeledes må det for enhver pris undgås, at den officielle danske markedspolitik får et afventende og reaktivt præg, så problemstillingerne i samarbejdet udformes hen over hovedet på os.

Derfor er der behov for en målbevidst europæisk politik med grundlag i en ikke-borgerlig tankegang. Det må være en politik, som på én gang søger at fastholde bestemte grænser for samarbejdet og samtidig på andre områder søger at flytte grænsepæle med det sigte at ændre selve samarbejdets karakter og modvirke tendenserne til udviklingen af en stor, vesteuropæisk kapitalistisk blok.

Jeg vil i det følgende knytte nogle enkelte kommentarer til omridset af en sådan progressiv europæisk politik. Et sådant omrids må naturligt orientere sig omkring spørgsmålet vedrørende institutionerne og EF's